

[Alfred Hansen]

Naturligvis bør der i journalistuddannelsen være en god portion teori. Men det er vel nok en af de uddannelser, hvor ens fremtidige virke vil være stærkest afhængigt af, i hvor højt grad man i sin elevtid, sin læretid, har haft mulighed for at følge arbejdet på en avis, i radio, i TV, hvordan alle medieapparaterne fungerer. Derfor synes jeg, at man i uddannelsen af journalister bør lægge større vægt på det praktiske arbejde og den praktiske erfaring end på den teoretiske. Da socialdemokratiet i sin øvrige uddannelsespolitik giver udtryk for, at vi skal have mindre teori og mere praktik, synes jeg netop, journalistuddannelsen var et særdeles fornuftigt sted at starte. Der er andre steder i uddannelses-systemet, hvor jeg er mere betænkelig ved socialdemokratiets og regeringens nedvurdering af det teoretiske.

Journalisteleverne vil i konsekvens af det, jeg her har sagt, efter min mening have godt af at komme ud på lokalredaktionerne i større udstrækning, end det er tilfældet i øjeblikket. For netop i det praktiske arbejde får eleverne jo mulighed for at få kendskab til de mange emneområder, som en journalist får brug for. Herudover kunne et længere praktikophold på hovedredaktionerne give grundlag for et større overblik over det mangesidede arbejdsområde, som et dagblad spænder over, ja, man kunne vel næsten sammenligne det med en meget stor blandet landhandel.

Efteruddannelsesproblemerne er mærkbare: til dato har der reelt ikke været tale om nogen nævneværdig form for efteruddannelse. Jeg kan give den oplysning, at der inden for det sidste halve år er ansat en af skolens lærere som en slags efteruddannelsesleder, og i konsekvens af denne kendsgerning vil jeg gerne spørge ministeren, om denne ansættelse skal tages som udtryk for, at der nu vil blive sat effektivt ind for at få etableret reelle efteruddannelsesmuligheder for journalister.

Jeg mener samtidig, der er grund til at kritisere den tekniske bemanding af skolens radio- og TV-studier. Der findes i dag 1½ medarbejder i studierne, hvoraf den ene er næsten konstant beskæftiget med det hold, der har mediespeciale i TV i hvert semester.

Den halve medarbejder er samtidig en form for pedel, og her er der brug for mere personale, især når man tager i betragtning, at det er de elektroniske medier, der kommer til at præge massekommunikationen i de

nærmest forestående år. En forøgelse af antallet af teknikere vil betyde større muligheder for at benytte radio og TV som medier i modulundervisningen.

Jeg har også nogle generelle holdninger til journalisthøjskolen, som den er i dag. Det er en relativt let uddannelse, hvis man først er blevet optaget, men netop optagelsen er så besværlig. Der er hvert år i hvert semester 300-400, der ønsker optagelse, men kun 90 slipper igennem nåleøjet. Dette er ikke udtryk for, at kun 90 er kvalificerede; det forhold, jeg her har skitseret, er udtryk for en særdeles restriktiv adgangs begrænsning. Men er man først kommet ind på skolen, er der som sagt ikke nævneværdige problemer med at klare uddannelsen.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad ministerens kommentar er til det, der tidligere har været inde i debatten, nemlig forslaget om, at man skal have en praktikplads før optagelsen. Hvordan er ministerens indstilling til dette forslag?

Hvad er så grunden til, at uddannelsen har været ret let at gennemføre, når først man er optaget? Hvordan er det faglige niveau på journalisthøjskolen?

Jeg har forsøgt at analysere, hvad det er for grupper, der fungerer som lærere på journalisthøjskolen. Der er, så vidt jeg har kunnet få oplyst, en del ældre afdankede redaktører fra aviser og ugeblade, hvis blade i deres ledelsesperiode har lidt store oplagsmæssige tilbageslag, hvorefter de naturligvis er blevet sat på porten, og hvoraf en del, er det mit indtryk, har fået ansættelse på journalisthøjskolen.

Herudover er der akademisk uddannede lærere, og det kan jo være særdeles relevant, da man skal have en teoretisk uddannelse, men de mangler altså det, som er vigtigt for at kunne uddanne journalister, nemlig kendskab til en dagbladsredaktions daglige virke; dem er der ikke så mange af. Så er der de lærere, der både har arbejde på en dagbladsredaktion og har en eller anden form for speciel uddannelse og ekspertise. Det lyder i grunden tiltalende med disse kvalifikationer. Dem er der to af.

På mange områder lægger forslaget op til åbenlyse forbedringer, men der er også mange aspekter og tendenser i forslaget, som giver grund til at spå et meget livligt og kritisk